

*І. Б. Карпова, доц.,
В. П. Бацунов, старш. викл.,
С. О. Корнієнко, старш. викл.,
кафедра фізичного виховання*

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ В РІШЕННІ ПРОБЛЕМ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ»

Радикальні зміни в житті суспільства об'єктивно висувають нові вимоги до змісту фізичної культури студентів. Фізична культура розглядається як один з видів загальної культури людини, а її основні компоненти — неспеціальна фізкультурна освіта, спорт, фізична рекреація і рухова реабілітація — доповнюють один одного і знаходяться в тісному взаємозв'язку.

Такий підхід передбачає впровадження в практику наступних положень:

1. Формування зацікавленого відношення студента до свого здоров'я, до можливості будівництва здорового тіла.

Тільки за умови усвідомлення студентами реальної можливості впливу на власний організм стає можливим ефективно вирішення окремих задач. У цьому випадку студент активно включається в процес фізичної підготовки, а педагогічні вимоги перетворюються у вимоги особистості до самого себе.

Важливого значення набуває теоретична і методична підготовка оздоровчої спрямованості, що є неодмінним компонентом фізичного виховання у ВНЗ. В процесі цієї підготовки у студентів формуються валеологічні знання, уміння, навички, які вони тією чи іншою мірою застосовують на практиці.

2. Адекватність змісту фізичної підготовки фізичному стану студентів.

У рамках обов'язкової, строго регламентованої програми немає реальної можливості реалізувати найважливіший принцип системи фізичного виховання — забезпечення диференційованого й індивідуального підходу до студентів з урахуванням їхнього здоров'я, адаптаційних можливостей, фізичного розвитку і підготовленості. Існуюча в реальному житті неоднорідність біологічного і морфофункціонального розвитку студентів, стану їхнього здоров'я вимагають нормування рухової активності студентів з урахуванням індивідуальних потреб можливостей організму.

3. Вільний вибір рухової активності, виходячи з особистих схильностей кожного студента.

Свобода вибору, самостійність у прийнятті рішень буде сприяти активному включенню студентів у процес фізичного самовдосконалення, підвищенню вимог особистості до самого себе.

4. Відмова від стандартизації навчальних програм.

Виходячи із сучасних концептуальних положень вищої освіти, програма з фізичного виховання повинна бути гуманістичною, що виявляється в спрямованості на зміцнення здоров'я, різнобічний фізичний розвиток, у неприпустимості — дискримінації особистості, обмеженні її гідності у зв'язку з різним рівнем фізичних можливостей чи іншими причинами, в індивідуалізації задач фізичного виховання.

Окрім того, визначення мінімального обсягу обов'язкової неспеціальної фізкультурної освіти є необхідною умовою формування фізичної культури особистості майбутнього фахівця, оскільки припускає всебічний фізичний розвиток, підготовку до виконання соціальних обов'язків, формування знань про розвиток рухових навичок, фізичних здібностей, засобів і методів фізичного самовдосконалення, свідому побудову здорового способу життя, самовдосконалення і самовиховання.

Розроблена на кафедрі фізичного виховання навчальна програма орієнтована на підтримання і розвиток фізичного здоров'я студентів. Запропонований підхід до організації навчального процесу створює необхідні передумови для формування фізичної культури особистості фахівця з урахуванням здоров'я, фізичного розвитку і підготовленості, інтересів та індивідуальних потреб студентів.

*О. Ф. Клименко, канд. екон. наук, доц.,
кафедра інформатики*

АКТИВІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Вимоги Болонської конвенції передбачають таку організацію контролю якості освіти, що має базуватися на перевірці знань та навичок, які були набуті під час навчання. Заохочення студентів до отримання знань та активізація їх навчальної діяльності стає однією з основних позицій забезпечення якості освіти, а знання, таким чином, можна віднести до елементів економічної реальності.